

Вороний Марко Миколайович

Біографія (з антології Юрія Винничука)

Народився 5.03.1904 р. в родині поета Миколи Вороного. Навчався у Чернігівській гімназії. Був студентом Київського музично-драматичного інституту ім. М. Лисенка та Київського ІНО.

Писати почав з дитинства. Уже в 14 років пише досконалі поезії, зокрема "Молитву", присвячену пам'яті чернігівської красуні-гімназистки Томи Мещерської, яку закололи багнетами вояки дивізії Муравйова. У 1925 р. він пише ще одного вірша на цю тему "Судний день", зашифрувавши ім'я дівчини.

Друкував поезії не тільки в советських журналах, але й у галицьких. Видав збірку віршів "Форвард" (1932), та збірки для дітей "Будівники", "Коники", "Носоріг", "Ставок", "Червоні краватки" (1930).

Короткий час працював на кінофабриці, переважно був безробітним. Восени 1933 р., рятуючись від репресій, виїхав до Москви, де працював у редакції журналу "Наши достижения".

19.03.1935 р. його арештували у Києві, коли він приїхав, щоб добитися перегляду справи свого батька. Після відповідної обробки М. Вороний 14.04.1935 р. написав таку заяву: "Заявляю о том, что со дня моего ареста... я вел себя как предатель, как классовый враг, ни одного слова правды не говорил, но с 8 апреля я решил еще раз навсегда порвать с моим националистическим прошлым и начал говорить искренне, ничего о себе не утаивал, отдавал всего себя, какой я есть, на руки пролетарского правосудия".

Відтак слідчі надиктували йому зізнання, які втягнули у роздмухану справу понад два десятки літераторів і журналістів. Це йому мало допомогло, бо 4.02.1936 р. М. Вороного засудили на 8 років таборів. Відбував покарання на Соловках, де працював на сільськогосподарських роботах.

9.10.1937 р. М. Вороного засуджено до розстрілу. Вирок виконали 3.11.1937 р. у Сандармоху.

*Джерело: Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне
Відродження. Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с.
ISBN 978-966-03-7531-4*